

[Svend Auken]

hvordan det kan finansieres. For det første vil jeg sige, at fordi man går ind på ideen om borgernes rettigheder, har man jo ikke sagt noget på forhånd om niveauet. Man kan jo godt forestille sig, at man starter ét sted og så langsomt eller hurtigt bevæger sig hen imod et mål, man også definerer fra starten. For det andet tror jeg, det er rigtigt, at man mange gange kan opnå en bedre service uden at bruge flere penge ved en bedre tilrettelæggelse, hvor man sætter borgernes hensyn i forgrunden. Jeg glemmer ikke, da man i sin tid indførte, at sygekassepatienter, som det hed dengang, kunne få aftalt tid hos lægen. Der var mange bekymrede røster fremme om, om det var rigtigt, om det ikke ville være frygtelig dyrt, når man gik væk fra det system, at folk bare skulle sidde i venteværelset, til det blev deres tur eller gruppe 2-patienterne var blevet ekspederet. Det viste sig, at det ikke kom til at koste ekstra, så jeg tror ikke, service i sig selv behøver at koste ekstra, men det er rigtigt, at det at give en ordentlig behandling til de mange flere over 80 år kan komme til at koste ekstra, i hvert fald på den måde, vi tænker i øjeblikket.

Jeg vil egentlig gerne tilslutte mig det ræsonnement, som hr. Holger K. Nielsen har gjort gældende i debatten, nemlig at der er en fare ved den kassetænkning, vi har i øjeblikket, hvor initiativer, der bliver iværksat og udløser merudgifter i den kommunale sektor, men giver besparelser på statens område, ikke bliver gennemført, selv om de totalt set ikke koster samfundet flere penge.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal forsøge at svare hr. Jens Thoft, som mener, at tiden er inde til at nedruste. Jamen det har Danmark jo gjort i adskillige år, stingermissilerne er et typisk eksempel. Det er 5 år siden, de skulle have været købt, men der blev blokeret for det i den daværende forligskreds, og nu er det omsider blevet klart, at man kunne ikke blive ved med at udsætte det. Men vi skrotter, og vi lægger op, og vi udfaser, og vi putter materiel i mølpose i én uendelighed, således at vort beredskab ikke svarer til de berettede forventninger, vore allierede i NATO har til os og de opgaver, vi har påtaget os. Så enkelt er det.

I øvrigt må jeg sige, at vi kan jo ikke føre en stor forsvarsdebat på korte bemærkninger. Det er klart, at SF på den ene side og CD og øvrige forsvarspositive partier på den anden side ser grundlæggende vidt forskelligt på de ting.

Jeg vil have lov at hævde, at den hidtidige udvikling har givet NATO-tilhængerne og de forsvarspositive partier ret. Den nuværende situation i Europa og i verden er et resultat af, at verden har været beslutsom under anførsel af USA og med NATO-landene som verdens hidtil største fredsbevarende bevægelse. Hidtil har de partier haft ret, men hvor ville jeg ønske, at SF's blåøjede lyssyn må få ret i fremtiden. Jeg ville glæde mig sammen med hr. Jens Thoft og hans partifæller, hvis det måtte komme til at gå sådan.

Men jeg fraråder altså at være så blåøjet og så letsindig, og jeg har i øvrigt i mit indlæg tidligere på dagen forsøgt at gøre rede for, hvor kompliceret, hvor farlig, hvor turbulent situationen er på det sikkerhedsmæssige område.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Nej, jeg deler ikke opfattelsen af, at det er dagpengenes størrelse, der er grunden til den høje ledighed, og jeg har fra personlige erfaringer præcis den samme oplevelse, som hr. Svend Auken gav udtryk for, at slår man bare de mindste og ikke særlig attraktive job op, har man et sted mellem 100 og 130 ansøgere til dem.

Det andet spørgsmål gik på, om CD var indstillet på at lave besparelser på dagpengene. Jeg kan sige, at tankegangen i et af de forslag, som drøftes i øjeblikket, at jo længere man er ledig, desto mindre skal man have i dagpenge, mener jeg er omvendt logik. Skulle man endelig beskære dagpengene – og jeg siger ikke, man skal, men skulle man – måtte det være omvendt, således at folk, der har det lille sociale problem at være ledig én uge, 14 dage, 3 uger på ét år, kunne man i givet fald overveje at se på. Men at ramme folk, som er de sidste, der bliver hentet til jobbene, som i forvejen har haft indtægtsnedgang over en meget lang periode og derfor i langt højere grad har fået indgreb i deres privatøkonomi, det mener jeg er ulogisk og det forkerte sted at starte, hvis man skal starte. Det vil finanslovforhandlingerne jo vise, og det er noget, vi må drøfte.